

nyt, der var Tale om en meget stor og omfattende Virksomhed, der kunde gribe ind paa alle mulige Omraader, hvor Brændsel anvendes, man fik Lovforslaget forelagt her i Tinget under ganske ekstraordinære Former, og det blev behandlet under ganske ekstraordinære Former, idet man under Indtryk af Situationen fra alle Sider var villig til at gaa med dertil. Da havde man intet staaende Rigsdagsudvalg, som Ministeriet kunde henvende sig til angaaende noget som helst økonomisk Spørgsmaal denne Sag vedrørende. Det har man nu, og i Lovforslagets § 5 er det udtrykkelig fastslaaet, at alle de Regler, der skal træffes vedrørende Administrationen, skal der forhandles om med dette Udvalg. Derfor maa jeg tilbagevise det ærede Medlems Bemærkninger om, at der skulde være noget ejendommeligt i, at vi nu indtager denne Stilling i Modsætning til den Stilling, vi indtog den Gang; der er ingen Modsætning. Vi ønsker Rigsdagens Medvirkning paa de Punkter, hvor man finder den naturlig paakrævet, og det fastslaaes i Lovforslaget.

Hvad angaar Administrationsforholdet, der nu har eksisteret aarevis, og som de paagældende er ganske indarbejdede i, skal jeg, hvis jeg faar en ledig Stund senere, fordybe mig noget i Akterne vedrørende Brændselsnævnets sidste Aar, men jeg tror ikke, det vil give mig noget stærkt Indtryk af, at Rigsdagsmændene har blandet sig i den daglige Administration. Det lader jeg staa hen, men naar det ærede Medlem siger, at Ministeren foreslaar, at han alene skal administrere i denne Sag, er det saa urigtigt som vel muligt. Det, der er foreslaaet, er netop, at nogle forstkyndige Mænd skal være til Raadighed for Ministeren, og jeg har saavel i det andet Ting som her i mine indledende Bemærkninger oplyst, at det er det, der er Meningen. Jeg har det Tilsagn, at de nuværende forstkyndige Mænd, der har været de ledende af Brænde-Administrationen hidtil, ogsaa vil være det fremdeles.

Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Westergaard: Naar det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at dette Lovforslag er lige saa omfattende som tidligere, ogsaa med Hensyn til Administrationen, er det ikke rigtigt. Jeg behøver kun at erindre om alle de mange fast ansatte Tillidsmænd Landet over, baade paa Forstvæsenets Omraade og med Hensyn til Tørveproduktionen,

og hele det store Amtsfordelingsapparat, der var noget ganske andet end det, her er taget Sigte paa, og det har den højtærede Minister ogsaa gjort opmærksom paa.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at det glædede mig, at man dog for en Gangs Skyld fra den Side hørte en Erkendelse af det, som jeg har haft Lejlighed til at fremhæve saa ofte, at der i Aar er lavet mere Tørv end nogen Sinde tidligere. Det var netop det, vi tilsigtede, fordi vi saa, at Brændselsituationen var vanskelig, og derfor mente vi, at det maatte være i alles Interesse at skabe saadanne Forhold, at der kunde tilvejebringes den størst mulige Mængde af indenlandsk Brændsel. Jeg takker derfor det ærede Medlem, fordi han har oplyst os om sit Syn paa denne Sag. Det er, som sagt, i Aar lykkedes at fremstille mere Tørv end nogen Sinde tidligere til Trods for, at Foraaret navnlig var saare ugunstigt for Tørveproduktionen, idet det som bekendt varede meget længe, inden vi kom i Gang paa Grund af Regnvejret.

Naar det ærede Medlem taler om, at der er nogen, der gør sig for stor Fortjeneste, at der er for stor Mellemlandhandlervæsen, maa jeg sige, at jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte af den højtærede Indenrigsminister, og vi fra Venstres Side har, saa vidt jeg ved, heller aldrig modsat os, at der blev foretaget Begrænsninger i saa Henseende. Men det, som vi undertiden har haft Lejlighed til at paatale ved den Slags Foranstaltninger, var, at man satte Maksimalpriser for Producenterne uden til lige at gøre det for Mellemlandhandlerne.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Hauge udtalt Ønske om, at Sagen skulde gaa til Udvalgsbehandling. Jeg kan dog ikke indse, at det er nødvendigt, men naar man ønsker det, skal jeg ikke modsætte mig det, men kun gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag bør være færdigt inden 1. November, og at det derfor i hvert Tilfælde maa blive en meget hurtig Udvalgsbehandling, hvilket der vel heller ikke kan være noget i Vejen for.

Hauge: Jeg tror, man med Sikkerhed kan fastslaa, at det er en udbredt Opfattelse i Befolkningen, at det var en stor Fejl at ophæve Maksimalprisen paa Tørv. Derved slap man i Virkeligheden Samfundets Kontrol med en vigtig Produktionsgren, og de Priser, der blev nævnt som dem, man normalt kunde regne med i Tørvesæsonen, er forlængst overskredne. Der forlanges nu 50 pCt., ja mere, over, hvad man den Gang regnede med. Den Tørv, der er op-